

“मीठे बच्चे- विश्वको मालिक बनाउनेवाला बाबालाई धेरैरुचिले याद गर, यादद्वारा नै तिमी सतोप्रधान बन्छौ।”

प्रश्न:- कुन एक कुरामा पूरा ध्यान भयो भने बुद्धिको कपाट (ढोका) खुल्छ?

उत्तर:- पढाइमा। भगवानले पढाउनु हुन्छ, त्यसैले कहिल्यै पनि पढाइ मिस गर्नु हुँदैन। जहिलेसम्म बाँचिन्छ, ज्ञान अमृत पिउनु छ। पढाइमा ध्यान दिनु छ, गयल हुनु हुँदैन। यता-उताबाट खोजेर पनि मुरली अवश्य पढ्नु छ। मुरलीमा दिनहुँ नयाँ-नयाँ कुरा आइरहन्छन्, जसबाट तिम्रो कपाट नै खुल्छ।

ओम् शान्ति। शिव भगवानुवाच शालिग्रामहरूप्रति। यो त सारा कल्पमा एकचोटि मात्र हुन्छ, यो पनि तिमीले जानेका छौ, अरु कसैले जान्न सक्दैन। मनुष्यहरूले यस रचयिता र रचनाको आदि, मध्य, अन्त्यलाई बिल्कुलै जान्दैनन्। तिमी बच्चाहरूले जानेका छौ- स्थापनामा विघ्न त पर्नु नै छ, यसलाई भनिन्छ ज्ञान यज्ञ। बाबा सम्झाउनु हुन्छ- यस पुरानो दुनियाँमा तिमीले जे-जति देख्छौ, त्यो सबै स्वाहा हुनु छ। त्यसैले यसमा ममत्व राख्नु हुँदैन। बाबा आएर पढाउनु हुन्छ नयाँ दुनियाँको लागि। यो हो पुरुषोत्तम संगमयुग। यो हो विकारी र निर्विकारीको संगम, जबकि परिवर्तन हुनु छ। नयाँ दुनियाँलाई भनिन्छ निर्विकारी दुनियाँ। आदि सनातन देवी-देवता धर्म नै थियो। यो त बच्चाहरूले जानेका छन्, प्वाइन्टहरू सम्झनु पर्ने हुन्छ। बाबा रात-दिन भनिरहनु हुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! तिमीलाई धेरै गोपनीय कुरा सुनाउँछु। जति समयसम्म बाबा हुनुहुन्छ पढाइ चल्नु नै छ। फेरि पढाइ पनि बन्द हुन्छ। यी कुरालाई तिमी बोहेक कसैले पनि जान्दैन। तिमीहरूमा पनि नम्बरवार छन् जुन कुरा बापदादा नै चिन्नु हुन्छ। कति गिन्छन्, कति मेहनत हुन्छ। यस्तो होइन, सधैं सबै पवित्र रहन सक्छन्। पवित्र रहँदैनन् भने फेरि सजाय खानु पर्छ। मालाको दाना नै सम्मान सहित पास हुन्छन्। फेरि प्रजा पनि बन्छन्। यी धेरै बुझ्नु पर्ने कुरा हुन्। तिमीले कसैलाई पनि सम्झाउँदा उनीहरूले कहाँ बुझ्न सक्छन् र! समय लाग्छ। त्यो पनि जति बाबाले सम्झाउन सक्नु हुन्छ, त्यति तिमीले सक्दैनौ। रिपोर्ट आदि जुन आउँछन्, त्यसलाई बाबाले नै जान्नु हुन्छ- फलानो विकारमा गियो, यो भयो....। नाम त बताउन सक्नुहुन्छ। नाम बताउनु भयो भने फेरि उससँग कसैले कुरा गर्न पनि मन पराउने छैनन्। सबैले घृणाको दृष्टिले हेर्नेछन्, दिलबाट उत्रिन्छ। सारा गरेको कमाई चट हुन्छ। यो त जसले धक्का खान्छ, उसले जान्दछ वा बाबाले जान्नु हुन्छ। यी धेरै गुप्त कुरा छन्।

तिमीले भन्छौ- फलानो मिल्यो, उसलाई धेरै राम्ररी सम्झाउँ, उसले सेवामा मदत गर्न सक्छ। तर ऊ पनि जब अगाडि होस्। सम्झ, गवर्नरलाई तिमीले राम्रोसँग सम्झाउँछौ तर उसले अरुलाई कहाँ सम्झाउन सक्छ। कसैलाई सम्झायो भने मान्ने छैनन्। जसको बुझ्ने पार्ट होला, उसले नै बुझ्छ। अरुलाई कहाँ बुझाउन सक्छौ। तिमी बच्चाहरूले सम्झाउँछौ- यो त काँडाको जंगल हो, यसलाई हामी मंगल बनाउँछौं। मंगलम् भगवान विष्णु भन्छन् नि। यी श्लोक आदि सबै भक्तिमार्गका हुन्। मंगल तब हुन्छ जब विष्णुको राज्य हुन्छ। विष्णु अवतरण पनि देखाउँछन्। बाबाले सबै कुरा देखेका छन्। अनुभवी छन् नि। सबै धर्मावलम्बीलाई राम्रोसँग जानेका छन्। बाबा जसको तनमा आउनु हुन्छ, उनको व्यक्तित्व पनि चाहिन्छ नि। तब भन्नुहुन्छ- धेरै जन्मको अन्तमा, जबकि यिनी धेरै अनुभवी हुन्छन्, तब म यिनमा प्रवेश गर्छु। त्यो पनि साधारण, व्यक्तित्वको मतलब कोही राजा, महाराजा होस्- यस्तो होइन। यिनलाई त धेरै अनुभव छ। यिनको रथमा आउँछु, धेरै जन्मको अन्तमा। तिमीले सम्झाउनु पर्छ- यो राजधानी स्थापना भइरहेको छ। माला बन्छ। यो राजधानी कसरी स्थापना हुन्छ, कोही राजा-रानी कोही के बन्छन्। यी सबै कुरा एकै दिनमा त कसैले बुझ्न सक्दैन। बेहदका बाबाले नै बेहदको वर्सा दिनु हुन्छ। भगवान आएर सम्झाउनु हुन्छ, फेरि पनि मुश्किलले थोरै मात्र पवित्र बन्छन्। यो बुझ्न पनि समय लाग्छ। कति सजाय खान्छन्। सजाय खाएर पनि प्रजा बन्छन्। बाबा सम्झाउनु हुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! तिमीलाई अति मीठो पनि बन्नु छ। कसैलाई दुःख दिनु हुँदैन। बाबा आउनु हुन्छ नै सबैलाई सुखको बाटो बताउन, दुःखबाट छुटाउन। त्यसैले फेरि स्वयं नै कसैलाई दुःख कसरी दिन सक्छौ? यी सबै कुरा तिमी बच्चाहरूले नै जानेका छौ। अरुले मुश्किलले बुझ्छन्।

जति पनि सम्बन्धी आदि छन्, ती सबैबाट ममत्व तोडिदिनु छ। घरमा रहनु छ तर निमित्त मात्र। यो त बुद्धिमा छ- यो सारा दुनियाँ खतम हुनेवाला छ। तर यो ख्याल पनि कसैलाई रहँदैन। जो अनन्य बच्चाहरू छन् उनीहरूले सम्झन्छन्, उनीहरू पनि अहिले सिकने पुरुषार्थ गरिरहन्छन्। धेरै फेल पनि हुन पुग्छन्। मायाको तूफान धेरै चल्छ। ऊ पनि धेरै बलवान छ। तर यी कुरा अरु कसैलाई कहाँ सम्झाउन सक्छौं र! तिमीहरूको पासमा आउँछन्, बुझ्न चाहन्छन्- यहाँ के हुन्छ, यति रिपोर्ट आदि किन आउँछ? यिनीहरूको त सरुवा भइरहन्छ, त्यसैले एक-एकलाई सम्झाउनु पर्छ। फेरि भन्नेछन् यो त धेरै राम्रो संस्था हो। राजधानीको स्थापनाको कुरा धेरै गहन र गोपनीय छन्। बेहदका बाबा बच्चाहरूलाई मिलेको छ भने कति हर्षित हुनुपर्छ। हामी विश्वको मालिक देवता बन्छौं भने हामीमा दैवी गुण पनि अवश्य हुनुपर्छ। लक्ष्य त सामुन्ने छ। यी हुन् नयाँ दुनियाँका मालिक। यो तिमीले नै जानेका छौ। हामी पढ्छौं, बेहदका बाबा जो ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ, उहाँले हामीलाई पढाउनु हुन्छ। अमरपुरी अथवा स्वर्गमा लैजानको लागि हामीलाई यो ज्ञान मिल्छ। आउँछन् उनीहरू नै जसले कल्प-कल्प राज्य लिएका छन्। कल्प पहिला जस्तै हामी आफ्नो राजधानी स्थापना गरिरहेका छौं। यो माला बनिरहेको छ, नम्बरवार। जसरी स्कूलमा पनि जसले राम्रोसँग पढ्छ उसलाई छात्रवृत्ति मिल्छ नि। त्यो भयो हदको कुरा, तिमीलाई मिल्छ बेहदको कुरा। जो तिमी बाबाको मदतगार बन्छौ, उसले नै उच्च पद पाउँछ। वास्तवमा मदत त आफूलाई नै गर्नु छ। पवित्र बन्न छ, सतोप्रधान थियो फेरि अवश्य बन्न छ। बाबालाई याद गर्नु छ। उठ्दा, बस्दा, हिँड्दा बाबालाई याद गर्न सक्छौ। जुन बाबाले हामीलाई विश्वको मालिक बनाउनु हुन्छ, उहाँलाई धेरै रुचिले याद गर्नु छ। तर मायाले छोड्दैन। अनेक प्रकारका, किसिम-किसिमका रिपोर्टहरू लेख्छन्- बाबा, हामीलाई मायाको विकल्प धेरै आउँछन्। बाबा भन्नुहुन्छ- युद्धको मैदान हो नि। ५ विकारमाथि विजय पाउनु छ। बाबालाई याद गर्नाले तिमी पनि सम्झन्छौ हामी सतोप्रधान बन्छौं। बाबा आएर सम्झाउनु हुन्छ, भक्तहरू कसैले पनि जान्दैनन्। यो त पढाइ हो। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी पावन कसरी बन्छौ! तिमी पावने थियो, फेरि बन्न छ। देवता पावन थिए नि। बच्चाहरूले जानेका छन्- हामी विद्यार्थीहरू पढिरहेका छौं। भविष्यमा फेरि सूर्यवंशी राज्यमा आउँछौं। त्यसको लागि पुरुषार्थ पनि राम्रोसँग गर्नु छ। सारा कुरा अंकमा आधारित छ। युद्धको मैदानमा फेल भएमा चन्द्रवंशीमा जान्छन्। उनीहरूले फेरि युद्धको नाम सुनेर तीर-कमान आदि देखाएका छन्। तीर-कमान आदि चलाउन के त्यहाँ बाहुबलको लडाईं थियो र! यस्तो कुनै कुरा होइन। पहिला वाणको लडाईं चल्थ्यो। आजसम्म पनि त्यसका निशानीहरू छन्। कुनै-कुनै चलाउन बडो होसियार हुन्छन्। अब यस ज्ञानमा लडाईं आदिको कुनै कुरा छैन।

तिमीलाई थाहा छ- शिवबाबा नै ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ, जसबाट हामीले यो पद पाउँछौं। अब बाबा भन्नुहुन्छ- देह सहित देहका सबै सम्बन्धहरूबाट ममत्व तोड्नु छ। यी सबै पुराना हुन्। नयाँ दुनियाँ स्वर्णिम भारत थियो। नाम कति प्रख्यात थियो। प्राचीन योग कहिले र कसले सिकायो? यो कसैलाई थाहा छैन। जबसम्म स्वयं आएर सम्झाउनुहुन्न। यो हो नयाँ चीज। कल्प-कल्प जो हुँदै आएको छ उही फेरि दोहोरिन्छ। त्यसमा फरक पर्न सक्दैन। बाबा भन्नुहुन्छ- अब यो अन्तिम जन्म पवित्र रह्यो भने फेरि २१ जन्म तिमीलाई कहिल्यै अपवित्र बन्न पर्दैन। बाबाले कति राम्रोसँग सम्झाउनु हुन्छ, फेरि पनि सबैले एकनाश कहाँ पढ्छन् र! रात-दिनको फरक छ। आउँछन् पढ्नको लागि, फेरि अलिकति पढेर गुम हुन्छन्। जसले राम्रोसँग पढ्छन् उनीहरूले आफ्नो अनुभव पनि सुनाउँछन्- कसरी हामी आयौं, फेरि कसरी हामीले पवित्रताको प्रतिज्ञा गर्यौं। बाबा भन्नुहुन्छ- पवित्रताको प्रतिज्ञा गरेर फेरि एकचोटि मात्र पनि पतित बन्यौ भने गरेको कमाई चट हुन्छ। फेरि त्यसैले भित्र-भित्र खाइरहन्छ। कसैलाई पनि बाबालाई याद गर्नुहोस् भन्न सक्ने छैनौ। मुख्य कुरा त विकारको लागि नै सोध्छन्। तिमी बच्चाहरूलाई यो पढाइ नियमित पढ्नु छ। बाबा भन्नुहुन्छ- मैले तिमीलाई नयाँ-नयाँ कुरा सुनाउँछु। तिमी हौ विद्यार्थी, तिमीलाई भगवानले पढाउनु हुन्छ! भगवानका तिमी विद्यार्थी हौ। यस्तो उच्च भन्दा उच्च पढाइलाई त एकदिन पनि मिस गर्नु हुँदैन। एकदिन मात्र पनि मुरली सुनेनौ भने फेरि गयल हुन्छौ। राम्रा-राम्रा महारथीहरूले पनि मुरली मिस गर्छन्। उनीहरूले सम्झन्छन्- हामीले त सबै कुरा जानेका छौं, मुरली पढेनौ भने के भयो! अरे! गयल हुनेछौ, फेल हुन्छौ। बाबा स्वयं भन्नुहुन्छ- यस्ता राम्रा-राम्रा प्वाइन्टहरू सुनाउँछु, जुन समयमा सम्झाउन धेरै काम आउँछ। सुनेनौ भने फेरि कसरी काममा ल्याउँछौ। जहिलेसम्म बाँचिन्छ अमृत पिउनु छ, शिक्षालाई धारण गर्नु छ। गयल त कहिल्यै पनि हुनु छैन। यता-उताबाट खोजेर, कसैसँग लिएर भए पनि मुरली पढ्नु पर्छ। आफ्नो घमण्ड हुनु हुँदैन। अरे! भगवान बाबाले पढाउनु हुन्छ, त्यसमा त एकदिन पनि मिस हुनु हुँदैन। यस्ता-यस्ता प्वाइन्टहरू निकलिन्छन् जसले गर्दा तिमी वा कसैको पनि कपाट खुल्न सक्छ। आत्मा के हो?

परमात्मा के हो? कसरी पाट चल्छ? यसलाई बुझ्न समय लाग्छ। पछि गएर केवल यो नै याद रहन्छ— आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर। तर अहिले सम्झाउनु पर्छ। अन्तिमको यही नै अवस्था हो, बाबालाई याद गर्दै गर्दै जानु छ। यादद्वारा नै तिमी पवित्र बन्छौ। कति बनेका छौ त्यो त तिमी बुझ्न सक्छौ। अपवित्रलाई अवश्य बल कम मिल्छ। मुख्य ८ रत्न नै छन् जो सम्मान सहित पास हुन्छन्। उनीहरूले केही पनि सजाय खादैनन्। यी धेरै महीन कुरा हुन्। कति उच्च पढाइ छ। हामी देवता बन्न सक्छौं भन्ने कुरा स्वप्नमा पनि थिएन। बाबालाई याद गर्यौं भने नै तिमी पद्मापदम भाग्यशाली बन्छौ। यसको अगाडि त त्यो धन्दा आदि कुनै कामको छैन। कुनै पनि चीज काम आउनेवाला छैन। फेरि पनि गर्नु त छ नै। हामी शिवबाबालाई दिन्छौं भन्ने ख्याल कहिल्यै पनि आउनु हुँदैन। अरे, तिमी त पद्मापदमपति बन्छौ। दिने ख्याल आयो भने ताकत कम हुन्छ। मानिसहरूले ईश्वर अर्थ दान-पुण्य गर्छन्, लिनको लागि। त्यो दिनु कहाँ भयो र! भगवान त दाता हुनुहुन्छ नि। अर्को जन्ममा कति दिनु हुन्छ। यो पनि ड्रामामा निश्चित छ। भक्तिमार्गमा छ अल्पकालको सुख, तिमी बेहदका बाबासँग बेहद सुखको वर्सा पाउँछौ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) जहिलेसम्म बाँचिन्छ अमृत पिउनु छ, शिक्षालाई धारण गर्नु छ। भगवानले पढाउनु हुन्छ, त्यसैले एक दिन पनि मुरली मिस गर्नु हुँदैन।

२) पद्मको कमाई जम्मा गर्नको लागि निमित्त मात्र घरमा रहेर काम-काज गर्दा पनि एक बाबाको यादमा रहनु छ।

वरदान:- कर्म र सम्बन्ध दुवैमा स्वार्थ भावबाट मुक्त रहने बाबा समान कर्मातीत भव
तिमी बच्चाहरूको सेवा हो सबैलाई मुक्त बनाउने। त्यसैले अरूलाई मुक्त बनाउँदा स्वयंलाई बन्धनमा बाँध्नु छैन। जब हृदको मेरो-मेरोबाट मुक्त हुनेछौ तब अव्यक्त स्थितिको अनुभव गर्न सक्छौ। जो बच्चाहरू लौकिक र अलौकिक, कर्म र सम्बन्ध दुवैमा स्वार्थ भावबाट मुक्त छन् उनैले बाबा समान कर्मातीत स्थितिको अनुभव गर्न सक्छन्। त्यसैले चेक गर— कहाँसम्म कर्मको बन्धनबाट मुक्त बनेको छु? व्यर्थ स्वभाव-संस्कारको अधीन हुनबाट मुक्त बनेको छु?

स्लोगन:- जो सरलचित्त र सहज स्वभाववाला छ, ऊ नै सहजयोगी, भोलानाथको प्रिय हुन्छ।